

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Rämö, V., Kukkasniemi, N. & Hiipakka, M. (2022) Viherpesua vai uutta teknologiaa? TAMK-blogi. 30.5.2022.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/hanketoiminta/viherpesua-vai-uutta-teknologiaa/>

Viherpesua vai uutta teknologiaa?

30.5.2022

PackAlliance-hankkeen paneelikeskustelu pakkausten kestävydestä täytti katsomon ääriään myöten PacTec-messuilla.

Mitä tarkoittaa ekologinen pakkaus? Käytetäänkö muovia liikaa? Onko uusiutuva aina kestävä? Miten pakkauslainsäädännöstä saataisiin toimiva? Pyroll Pakkaukset Groupin kehityspäällikkö Sanna Piispa esitti nämä kysymykset kolmelle teollisuuden asiantuntijalle PackAlliance-hankkeen paneelikeskustelussa PacTec-messuilla.

Kuluttajat kaipaavat yksinkertaisia ratkaisuja

”Ekologisuus on vaikea käsite, koska pitäisi tietää kaikki ympäristövaikutukset. Jos pakkauksesta on tutkittu esimerkiksi hiilijalanjälki, pitäisi puhua hiilijalanjäljestä, ei ekologisesta pakkauksesta”, **Kati Randell** Pauligilta alusti puheenvuorossaan. Koska kuluttaja ei aina ole ekologisuuden asiantuntija ja hän on paljon markkinoinnin varassa, on viestin oltava selkeää ja yksinkertaista. Toisaalta myös liikaa yksinkertaistamista voidaan helposti pitää viherpesuna.

Pakkauksista puhuttaessa on tärkeää pitää pääasia kirkkaana mielessä. **Eero Seppälä** Sense N Insight -yrityksestä kertoi ekologisen pakkauksen olevan sellainen, joka suojaa tuotetta tarkoituksenmukaisesti, esimerkiksi syöntikelpoisena niin kauan, että se on kulutettu.

Pakkauksen materiaali on tässä mielessä toisarvoinen. Mittakaavaa hahmotti esimerkki: jo yksi syömättä jäänyt leikkele ruokahävikkinä on ympäristövaikutuksiltaan leikkelepakkauksmateriaalia merkittävämpi tekijä. Myös pakkauksen hyvä käytettävyys voi tukea ekologisuuutta. Amerplastin **Ari-Pekka Pietilän** mielestä kuluttaja ei pysty tietämään varmaksi miten ekologinen pakkaus on, koska tällaista tietoa ei vielä ole tarpeeksi saatavilla. Markkinointi tuo oman lisänsä keskusteluun. Onneksi tiede korjaa koko ajan itseään, kun saadaan lisää tietoa.

Kysymykseen käytetäänkö muovia liikaa, saimme monia kuvakulmia. Toisaalta muovia halutaan vähentää, mutta vähennystavoite toki koskee muutakin kulutusta. Jos pakkausten painoa haluta vähentää, niin kevyt muovi on loistava vaihtoehto. Randell painotti, ettei muovi sinänsä ole ongelma, sille täytyy vain etsiä sopivat raaka-aineet ja varmistaa kierrätysprosessit.

Kokonaisuus on kompleksinen. Seppälän sanoin paras pakkaustratkaisu vaihtelee tuote tuotteelta. Asioita tehdään eri tavoin eri maissa, tuotteissa ja firmoissa, mikä tuo haasteita laittaa asioita yhteen muottiin. Pietilä muistutti kuulijoita, ettei pakkausta tehdä huvin vuoksi vaan tuotteet pakataan, ettei hävikkiä synny.

Kannustava viestintä ja tiivis vuoropuhelu lainsäädännön kanssa

Panelisteilla oli yhtenevä näkemys verkostojen voimasta lainsäädännön kehityksessä. Yhdessä tekemällä voimme saada aikaan muutoksia. Ari-Pekka Pietilä korosti faktapohjaisen keskustelun merkitystä verkostojen ohella, koska jokaisella maalla on omat tavoitteensa suhteessa kunkin maan teollisuuteen. Eero Seppälä muistutti EU-edustajien proaktiivisuuden merkitystä lainsäädännön kehityksessä.

Muovipakkausten toimivaan kiertotalouteen avainasioita ovat helppous kuluttajille sekä lajittelutietoisuuden lisääminen jo alakoulusta lähtien. Jokaisen toiminnalla on vaikutusta. Paneelikeskustelu oli hyvä lopettaa Piispan toteamukseen siitä, että positiivisella julkisella keskustelulla saadaan muovipakkausten kiertotalouteen nostetta. Suomessa muovinkierrätys on tuplaantunut lyhyessä ajassa.

Kirjoittajat:

Virpi Rämö, lehtori, Rakennettu ympäristö ja biotalous, TAMK

Nina Kukkasniemi, lehtori, Rakennettu ympäristö ja biotalous, TAMK

Marita Hiipakka, lehtori, Rakennettu ympäristö ja biotalous, PackAlliance-hankkeen Suomen koordinaattori, TAMK

Kuva: Marita Hiipakka